

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/147/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117011893
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117011893.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí 6. decembra 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného P. D. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.9.2017, sp. zn. 6Pp/277/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného P. D. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 6.9.2017, sp. zn. 6Pp/277/2017, zamietol podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. ako nedôvodný návrh odsúdeného P. D. o jeho podmienené prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli postupne uložené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/29/2014 zo dňa 19.02.2014, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pre pokračovací prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. vo výmere 4 roky, trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/40/2012 zo dňa 05.03.2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/40/2012 zo dňa 09.04.2014 (o premene trestu povinnej práce na trest odňatia slobody) pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a pre pokus prečinu krádeže podľa § 14 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vo výmere 150 dní a trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/71/2013 zo dňa 05.06.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/71/2013 zo dňa 11.02.2015 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 18 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený P. D. sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti zo dňa 30.10.2017 i v jej doplnení zo dňa 5.11.2017 namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že podľa jeho názoru spĺňa všetky podmienky na podmienené prepustenie, pretože bol päťkrát disciplinárne odmenený, nebol ani raz disciplinárne potrestaný a vo výkone trestu podľa neho preukázal polepšenie. Nesúhlasil s hodnotením jeho osoby riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, predovšetkým z hľadiska hodnotenia rizika sociálneho zlyhania a v tomto smere namietal aj správnosť hodnotenia jeho osoby okresným súdom. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť okresnému súdu, aby vyžiadal vyhotovenie nového hodnotenia jeho osoby riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom a aby následne znovu rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 8. novembra 2017, preskúmal v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného P. D. nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal v súlade so zákonom verejnú zasadnutie v prítomnosti odsúdeného P. D. a postupoval správne, keď návrh odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienočné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä sklon k páchaniu trestných činov, vysoké riziko recidívy a z nich vyplývajúca nepriaznivá resocializačná prognóza z dôvodu dlhodobej nezamestnanosti, finančných problémov, opakovaného páchania trestnej činnosti, odsúdenia za závažnú trestnú činnosť, nepriaznivého sociálneho zázemia, závislosti na psychoaktívnych látkach a tendencie zlyhávať v záťažových situáciách) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods.1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmienočného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného P. D. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienočnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienočné prepustenie. Zmysel podmienočného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienočné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienočné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienočnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienočné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a dospel preto k správne záveru. Z hodnotenia odsúdeného P. D. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriaďť účelu podmienočného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený P. D. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmienočné prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania z dôvodu dlhodobej nezamestnanosti, finančných problémov, opakovaného páchania trestnej činnosti, odsúdenia za závažnú trestnú činnosť, nepriaznivého sociálneho zázemia, závislosti na psychoaktívnych látkach a tendencie zlyhávať v záťažových situáciách.

Podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má pritom predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený P. D. bol už 9 krát opakovane odsúdený na podmienočné a na nepodmienočné tresty odňatia slobody. Je teda osobou s výrazným

sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia, vrátane podmieneného prepustenia z výkonu trestu, nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek pozitívnemu hodnoteniu jeho správania a čiastočného plnenia povinností svedčiacemu o jeho polepšení a snahe po náprave, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnosť odsúdeného P. D. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.